

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «GVC Services (Bulgaria)» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

(Υπόθεση C-458/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών – Οδηγία 2011/96/ΕΕ – Άρθρο 2, στοιχεία α', σημεία i και iii, και παράρτημα I, μέρος Α, στοιχείο κη', και μέρος Β, τελευταία περίπτωση – Έννοιες των «εταιρειών που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου» και του «corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο» – Εταιρίες καταχωρισμένες στο μητρώο εταιριών στο Γιβραλτάρ και υποκείμενες στον εκεί φόρο εταιριών)

(2020/C 222/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«GVC Services (Bulgaria)» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο α', σημεία i και iii, της οδηγίας 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, μέρος Α, στοιχείο κη', και μέρος Β, τελευταία περίπτωση, της οδηγίας αυτής, οι έννοιες «εταιρίες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου» και «corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο», οι οποίες περιέχονται στις διατάξεις αυτές, δεν αφορούν τις εταιρίες που έχουν συσταθεί στο Γιβραλτάρ και υπόκεινται στον εκεί φόρο εταιριών.

⁽¹⁾ EE C 341 της 24.9.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AU κατά Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Υπόθεση C-500/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων – Οδηγία 2004/39/ΕΚ – Έννοιες του «ιδιώτη πελάτη» και του «καταναλωτή» – Προϋποθέσεις επίκλησης της ιδιότητας του καταναλωτή – Καθορισμός της διεθνούς δικαιοδοσίας για την εκδίκαση της αίτησης)

(2020/C 222/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AU

κατά

Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο, δυνάμει σύμβασης όπως η χρηματοοικονομική σύμβαση επί διαφορών που έχει συναφθεί με χρηματομεσιτική εταιρία, πραγματοποιεί χρηματοπιστωτικές πράξεις μέσω της εταιρίας αυτής μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καταναλωτής» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αν η σύναψη της σύμβασης δεν εμπίπτει στην επαγγελματική δραστηριότητα του εν λόγω προσώπου, πράγμα που αποκλείεται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Για τους σκοπούς του χαρακτηρισμού αυτού, αφενός, παράγοντες όπως το γεγονός ότι το εν λόγω πρόσωπο προέβη σε μεγάλο αριθμό συναλλαγών σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα ή επένδυσε σημαντικά ποσά στις συναλλαγές αυτές είναι, κατ' αρχήν, άνευ σημασίας, αυτοί καθεαυτοί, και, αφετέρου, το γεγονός αυτό καθεαυτό ότι το ίδιο πρόσωπο είναι «ιδιώτης πελάτης», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 12, της οδηγίας 2004/39 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, δεν ασκεί, κατ' αρχήν, επιρροή.
- 2) Ο κανονισμός 1215/2012 έχει την έννοια ότι, για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία, η αγωγή λόγω αστικής ευθύνης από αδικοπραξία που ασκείται από καταναλωτή εμπίπτει στο κεφάλαιο II, τμήμα 4, του εν λόγω κανονισμού 1215/2012, εάν είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με σύμβαση που πράγματι έχει συναφθεί μεταξύ αυτού και του επαγγελματία, πράγμα που αποκλείεται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 381 της 22.10.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — LH κατά Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Υπόθεση C-564/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου – Κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση διεθνούς προστασίας – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Αίτηση διεθνούς προστασίας – Άρθρο 33, παράγραφος 2 – Λόγοι απαραδέκτου – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα το απαράδεκτο αιτήσεως αν ο αιτών αφίχθη στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος από χώρα στην οποία δεν υφίσταται διώξεις ή δεν διατρέχει κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή αν η χώρα αυτή παρέχει επαρκή προστασία – Άρθρο 46 – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Δικαστικός έλεγχος των διοικητικών αποφάσεων όσον αφορά το απαράδεκτο των αιτήσεων διεθνούς προστασίας – Προθεσμία οκτώ ημερών για να αποφανθεί το δικαστήριο – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2020/C 222/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LH

κατά

Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας ως απαραδέκτης με την αιτιολογία ότι ο αιτών αφίχθη στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους από κράτος στο οποίο δεν εκτίθεται σε διώξεις ή σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης, ή εντός του οποίου εξασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο προστασίας.